

Arrest

nr. 54 783 van 24 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 2 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 oktober 2010 om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRÈRE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 december 2009 dient verzoeker die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 22 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard. Verzoeker dient bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing dat gekend is onder het rolnummer 61 585.

Op 26 oktober 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

“(…)

REDEN VAN DE BESLISSING:

de betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art 7, al 1,1 ° van de Wet van 15 december 1980) Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum (…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van art. 9bis Vreemdelingenwet;

Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - materiële en formele motiveringsverplichting;

Schending van de art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, en de zorgvuldigheidsverplichting;

Manifeste beoordelingsfout.

4.1.

Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoeker, een manifeste beoordelingsfout begaat, door aan de verzoeker mede te delen dat hij het grondgebied dient te verlaten.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd.

4.2.

Er kan waargenomen dat de beslissing van uitwijzing verknocht is met de beslissing van ongegrondheid in toepassing van het art. 9bis Vreemdelingenwet.

Inderdaad, het bestreden uitwijzingsbevel dient overeenkomstig de beslissing van ongegrondheid aan de verzoeker te worden betekend.

Er kan waargenomen worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken verzoekers verblijfsaanvraag overeenkomstig het art 9bis Vreemdelingenwet afwijst omdat hij volgens de Dienst Vreemdelingenzaken niet voldoet aan de criteria van de ondertussen door de Raad van State vernietigde instructienota van 19/07/2009.

Er kan waargenomen worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken verzoekers verblijfsaanvraag afwijst omdat hij volgens de Dienst Vreemdelingenzaken niet voldoet aan de criteria van de ondertussen door de Raad van State vernietigde instructienota van 19/07/2009.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt meer bepaald dat de verzoeker niet voldoet aan het criterium 2.8.A omdat hij geen wettig verblijf heeft gehad voor 18.03.2001 noch pogingen ondernomen heeft om een wettig verblijf te bekomen.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker eventueel niet in aanmerking zou kunnen komen voor het criterium van 2.8.B maar dat hij geen arbeidscontract voorlegt.

Het feit dat de verzoeker verblijft in België sinds 2003, werkwillig is, lokaal verankerd is en een vrienden- en kennissenkring heeft is geen grond tot regularisatie.

4.3.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker niet voldoet aan het criteria van de vernietigde instructienota.

De motivering moet evenwel draagkrachtig zijn, dat wil zeggen dat de motivering de beslissing maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is (R.vSt. nr. 72.635, 23 maart 1998, A.P.M, 1998 (samenvatting), 64; Arrbr. Brussel 5 oktober 2002, J.T.T. 2003, afl. 867,393).

4.3.1.)

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt ondermeer dat de verzoeker zich zou kunnen beroepen op criterium 2.8.B maar dat hij geen arbeidscontract voorlegt.

4.3.2.)

Artikel 9bis VW laat de verzoeker toe om in bijzondere omstandigheden de aanvraag tot machtiging tot verblijf voor meer dan drie maand in België in te dienen.

Aan deze voorwaarde van ontvankelijkheid, net als aan het verzoek om een identiteitsdocument voor te leggen is voldaan. De vordering is ontvankelijk verklaard.

Evenwel maakt de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet toepassing van de criteria zoals verwoord in de "instructie van 19 juli 2009" om over te gaan tot een beslissing over de grond van de zaak.

Deze nota is evenwel door de Raad van State op 9 december 2009 (de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet vermeldt verkeerdelijk 11 december 2009) vernietigd.

Hoewel dit impliceert dat de Staatssecretaris van Asiel en Migratiebeleid opnieuw binnen de wettelijke context een appreciatiebevoegdheid heeft, kan dit niet betekenen dat het bevoegde Staatssecretaris vrij staat om hierbij de vernietigde criteria zonder meer verder toe te passen.

De criteria vormen op zich geen rechtsgrond meer om een beslissing te nemen. De loutere verwijzing naar de individuele situatie van de betrokkene, om tot de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet te komen, zonder de elementen individueel te bekijken over de grond van de zaak, kan onmogelijk een afdoende materiële motivering zijn.

Gezien er geen instructienota meer bestaat, dient de bevoegde staatssecretaris elke aanvraag individueel te toetsen en te motiveren, rekening houdende met de specifieke omstandigheden van het dossier.

Door enkel te verwijzen naar de criteria van de vernietigde instructienota, en aan te geven dat aan de toegepaste criteria 2.8b - van een nota die niet meer bestaat en zelfs geacht wordt nooit bestaan te hebben - niet voldaan werd, schendt de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet de materiële motiveringsverplichting en het motiveringsbeginsel.

Verzoeker toont aan dat hij in de afgelopen jaren constant gewerkt heeft aan zijn integratie. Zijn duurzame lokale verankering wordt op die manier bewezen.

Toch wijst de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet haar af, omdat de verzoeker (eventueel) niet voldoet aan de criteria van artikel 2.8b van de vernietigde instructies van 19.07.2009 (waarop zij zich in haar regularisatieaanvraag dus niet eens beroepen had):

"Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking komen voor punt 2.B8 van de vernietigde instructie van 19.07.09. Echter om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. "

Uit het voormeld motief blijkt dat de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet enkel rekening houdt met de vernietigde instructies van het kernkabinet en geen individuele beoordeling maakt van de situatie waarin de betrokkene zich bevindt.

Er is aldus geen afdoende materiële motivering, waaruit blijkt dat in het individueel geval van de verzoekster er elementen voor handen zijn om de naar voor gebrachte stukken als onvoldoende te aanschouwen.

Minstens is deze schending van de motiveringsverplichting aanwezig waar de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet aangeeft dat de opgesomde elementen in de aanvraag wel een bewijs van de integratie van verzoeker vormen, maar dat dit niets afdoet aan de voorwaarden als gesteld in de instructies van 19 juli 2009.

Nochtans kunnen deze criteria geen degelijke rechtsgrond vormen om tot de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet te komen, nu deze instructies geacht worden nooit bestaan te hebben en de verzoeker zich bovendien ook nooit op de instructies beroepen heeft.

De vernietigde criteria zijn dan ook geen rechtsgeldige basis of motief om tot weigering over te gaan, terwijl de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet precies erkent dat de ontvankelijkheidsvoorwaarden voldaan zijn en ook de duurzame lokale verankering (integratie) wordt aangetoond.

Wanneer er gronden voorhanden zijn om tot machtiging over te gaan van een verblijf voor meer dan drie maanden, en dit enkel en alleen wordt afgewezen op grond van het niet voldaan zijn van criteria die geacht worden niet bestaan te hebben is de beslissing onmogelijk afdoende naar recht gemotiveerd.

4.3.3.)

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt aan de andere kant dat aan het verblijf van de verzoeker in België niet getwijfeld wordt.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het een FEIT is dat de verzoeker verblijft in België sinds 2003, duurzaam lokaal verankerd is, en een vrienden- en kennissenkring heeft.

4.3.4.)

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker geen pogingen ondernam om zijn verblijf te legaliseren, minstens niet vóór de datum van 18 maart 2008.

De Dienst Vreemdelingenzaken dient met de periode van (illegaal) niet betwist verblijf evident wel rekening te houden aangezien de nota voorschrijft dat rekening gehouden wordt met de duurzame, lokale verankering en dit een feitenkwestie is die door de staatssecretaris wordt beoordeeld.

De Staatssecretaris stelt in duidelijke bewoordingen dat het een FEIT is dat de verzoeker verblijft in België sinds 2004, werkwilgig is en een vrienden- en kennissenkring heeft.

4.3.5)

De instructienota stelt onder criterium 2.8.A.:

"2.8. Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde."

De instructienota stelt dus in heel duidelijke bewoordingen dat het bestaan van een duurzaam lokale verankering een feitenkwestie is.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het een FEIT is dat de verzoeker verblijft in België sinds 2003, duurzaam lokaal verankerd is en een vrienden- en kennissenkring heeft.

De Dienst Vreemdelingenzaken aanvaardt derhalve het bestaan van een duurzame lokale verankering doch erkent tegelijkertijd niet het recht op een verblijfsmachtiging. Dit is manifest onterecht.

4.3.6.)

Artikel 9bis VW laat de vreemdeling toe om in bijzondere omstandigheden de aanvraag tot machtiging tot verblijf voor meer dan drie maand in België in te dienen.

Het is nét de doelstelling geweest van de overheid om een grote meerderheid aan vreemdelingen die in de illegaliteit verkeren een verblijfsmachtiging toe te kennen indien zij humanitaire redenen / duurzame lokale verankering kunnen aantonen.

Het is dan ook een absolute tegenstrijd in bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet om de verzoeker die zijn duurzame lokale verankering BEWEES, niet de verblijfsmachtiging toe te kennen omdat hij GEEN WETTIG verblijf kon aantonen.

De doelstelling van artikel 9bis Vreemdelingenwet en de vernietigde instructienota was net om de illegaliteit van vreemdelingen ongedaan te maken in geval humanitaire redenen / duurzame lokale verankering.

Wanneer er gronden van duurzame lokale verankering in hoofde van de verzoeker aanvaard werden en de machtiging tot verblijf enkel en alleen wordt afgewezen op grond van de illegaliteit waarin de verzoeker zich bevond is de beslissing onmogelijk afdoende naar recht gemotiveerd.

Aangezien de Dienst Vreemdelingenzaken de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet niet correct kan hebben gemotiveerd en deze beslissing verknocht is aan het uitwijzingsbevel dient ook het uitwijzingsbevel te worden vernietigd indien zou komen vast te staan dat de beslissing van ongegrondheid vernietigd dient te worden.

De bestreden beslissing van uitwijzing is kennelijk onzorgvuldig en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetsbepalingen."

2.2. In de nota repliceert verwerende partij dat de uiteenzetting in het enig middel van verzoeker volledig gericht is tegen de motivering van de beslissing van 22 september 2010 waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond is verklaard, maar dat de *in casu* bestreden beslissing enkel het aan verzoeker ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten uitmaakt. Verzoekers beschouwingen hebben betrekking op een beslissing die niet het voorwerp uitmaakt van deze procedure, en het enig middel is zodoende onontvankelijk. De loutere beschouwing dat het bevel verknocht is met de beslissing in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan hieraan geen afbreuk doen.

Ten overvloede wijst de verwerende partij erop dat zij meent dat de gemachtigde van de staatssecretaris geheel terecht heeft beslist dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond diende te worden verklaard.

2.3. In de repliekmemoirie volhardt verzoeker in het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift.

2.4. Uit de bewoordingen van het middel blijkt dat dit gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 september 2010 waarbij de aanvraag van verzoeker om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Verzoeker vecht deze beslissing aan in de zaak met het rolnummer 61 585. Het middel is bijgevolg niet gericht tegen de bestreden beslissing en is derhalve onontvankelijk.

Waar verzoeker poogt aan te duiden dat huidige bestreden beslissing verknocht is met de beslissing inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf, merkt de Raad enerzijds op dat het beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest nr. 54 781 van 24 januari 2011 en anderzijds dat huidig bestreden bevel eigen motieven bevat, die verzoeker helemaal niet aanvecht.

Verzoeker voert geen middelen aan die gericht zijn tegen het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, het enig middel is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET